

Và ta đã yêu!

Thì ra tình yêu đẹp không cần đến kịch bản hay, người ta cũng không yêu nhau vì đối phương đẹp trai hay xinh gái bởi khi yêu bỗng dưng họ đẹp lên trong mắt nhau.

Yêu nhau không cần thề non hẹn biển, không cần đến những ngôn từ có cánh, chỉ cần trao cho nhau trái tim nồng ấm vậy cũng đủ để tình đầu trở thành mối tình cuối đưa câu chuyện của hai ta đến một kết thúc có hậu.

Tôi gặp anh vào một buổi sáng không mưa cũng chẳng nắng, cuộc sống vẫn trôi đi như nó đã như thế vào ngày hôm qua và nhiều ngày tháng trước nữa. Chỉ khác là, hôm nay tôi đến làm việc tại văn phòng mới của công ty. Do nhu cầu mở rộng quy mô, công ty thuê thêm căn hộ trong tòa nhà, tuyển dụng thêm nhân viên cho phòng marketing online. Tôi và anh là hai nhân viên đầu tiên đến làm việc tại văn phòng mới này. Ngày đầu tiên bước chân vào đây, văn phòng mới và hai đứa đến làm việc cũng mới toanh.

Ngày anh bước vào cuộc sống của tôi tưởng như bao cơn gió đã thoảng qua bên đời và sẽ chẳng đọng lại trong tâm trí một chút nào dù chỉ là mây may. Anh xấu, suy nghĩ thoáng hiện lên lần đầu tôi gặp anh là thế. Mụn thì nhau nở hoa nở hoa đỏ rực trên mặt, thoát nhìn lần đầu đã thấy toàn mụn với sẹo khiến cho người ta chẳng còn cảm xúc đoái hoài đến lần thứ hai. Đã thế, người thì trẻ tuổi mà để kiểu tóc bỏ ngôi 30-70 từ thời Napoleon thật chẳng ưa mắt chút nào.

Thật tình, tôi không thuộc dạng chuyên gia đánh giá người khác qua vẻ bề ngoài, nhưng có một sự thật không thể chối cãi rằng ấn tượng đầu tiên bao giờ cũng rất quan trọng.

Quả thực, sự khó ưa của anh chàng này không chỉ dừng lại ở mức độ ngoại hình. Người đâu mà làm lý đến đáng ghét. Văn phòng mới đang trong quá trình tuyển dụng nên hầu hết thời gian chỉ có tôi với anh ngồi làm việc. Cái văn phòng chỉ có hai người vốn dĩ đã ảm đạm lại càng chán ngắt hơn khi hình hài ngồi bên cạnh nếu có hỏi thì trả lời cụt ngắn cho xong, không hỏi lại chỉ ngồi im re đến cụt hứng.

Vốn dĩ tôi là một đứa khá hoạt ngôn, càng những lúc chán chường càng thích nói nhiều để xả hết, cho vui bớt sầu lo. Nhưng ngồi cạnh một khúc gỗ thì bao ngôn từ cứ tự nhiên rơi rụng đầu hết, bắt chuyện mà người ta không đáp trả thì hứng thú còn đâu?!

Không chuyện trò, tôi chú tâm tối đa vào công việc mặc kệ tiếng gõ bàn phím lạch cạch dội lên đều đều đầy chán chường trong căn phòng tẻ ngắt.

Ngày... tháng...năm...

Nhật ký thân yêu, thực trong đời chưa bao giờ tớ gặp ai chán ngắt đến thế.

Một năm ra trường đi làm với bao cung bậc cảm xúc, tớ đã từng hậm hực với chị sếp già hay câu bản, có khi khóc hết nước mắt vì cô bạn đồng nghiệp nhiều lời hay tung tin sai sự thật... Nhưng chưa bao giờ tớ tưởng tượng mình có thể phát cáu chỉ vì một anh chàng cả ngày cứ ngồi im thín thít.

Ngày... tháng...năm...

Đã một tuần trôi qua rồi. Anh ta không hưởng ứng tớ cũng chẳng thêm bắt chuyện nữa.

Ngày... tháng... năm...

Lần đầu tiên trong hơn một tuần làm việc anh ta nói chuyện với mình. Ừ thì là bàn về công việc, dẫu sao cũng còn hơn là không nói gì.

Hôm nay tớ đã ngạc nhiên lắm đấy, phải công nhận anh ta hiểu rộng, biết nhiều, cũng đáng để học hỏi lắm.

Ngày... tháng... năm...

Văn phòng giờ đông hơn nhiều rồi. Các bạn mới vào làm dễ thương ghê.

Nhờ làm việc chăm chỉ (cũng nhờ anh ta chỉ bảo nữa) công việc của tớ khá suôn sẻ, tiến bộ rất nhiều. Hôm nay còn được sếp thưởng cuối tháng nữa.

À mà, hóa ra anh ta cũng không đến mức khó ưa như tớ tưởng chỉ là quá say mê công việc thôi.

Ngày ấy tôi với em học chung trường, tôi học trên em một khóa. Em học khoa tiếng Anh, còn tôi học khoa công nghệ thông tin. Em là hoa khôi áo dài, lại là chủ tịch câu lạc bộ tiếng Anh nên ai học trong trường mà không biết đến em.

Tôi là con một sách, cả ngày chỉ cắm đầu vào máy tính với sách vở, hẳn nhiên là chẳng bao giờ có thời gian để tâm đến chuyện em này xấu, em kia xinh càng chẳng bao giờ nghĩ mình sẽ phải lòng ai đó.

Nói về mảng công nghệ thông tin, tôi tự tin mình nắm rất vững, chẳng thế mà tôi giữ chức thủ khoa và liên tục dành học bổng trong suốt 5 năm liền. Nhưng tiếng Anh thì tôi dốt đặc. Mà thời buổi này, ra trường một từ tiếng Anh bẽ đôi không biết chắc tôi sẽ thất nghiệp dài dài. Nghĩ thế, tôi đăng ký tham gia câu lạc bộ tiếng Anh của trường.

Tôi đơn phương dành tình cảm cho em kể từ khi tham gia câu lạc bộ tiếng Anh. Tình cảm ban đầu dừng ở mức cảm mến cô bạn nhỏ có ánh mắt biết nói và nụ cười không bao giờ tắt trên môi. Tôi say sưa nhìn theo em đồng dạng diễn thuyết trong buổi tọa đàm tiếng Anh. Đáng người nhỏ nhắn nhưng tràn đầy tự tin, em cuốn hút mọi người bằng ngữ điệu tự nhiên, cách trình bày hóm hỉnh, phát âm chuẩn từng từ.

Từ ngày tham gia câu lạc bộ tiếng Anh, ngoài thời gian học, tôi theo em cùng các thành viên trong câu lạc bộ tham gia rất nhiều các hoạt động tình nguyện, điều mà trước đây tôi chưa từng nghĩ tới. Em lúc nào cũng hoạt náo nhưng cũng rất chu đáo, ân cần và đầy trách nhiệm.

Đã nhiều lần tôi muốn tiến đến gần để nói chuyện với em, lại chẳng biết bắt đầu từ đâu, nên thôi.

Tôi ra trường trong tiếc nuối, vẫn luôn nhớ về người con gái tôi thầm thương trộm nhớ thuở nào.

Ngày...tháng... năm...

Tôi thường xuyên dò hỏi bạn bè trong câu lạc bộ tiếng Anh tin tức về em. Biết em nộp hồ sơ xin làm việc tại đây, tôi cũng nộp hồ sơ xin vào làm.

Hôm nay là ngày đầu tiên đi làm, lần đầu được ngồi gần em đến thế, tôi hơi hồi hộp, mắt vờ như dán chặt vào máy tính, nhưng lòng dạ cứ bồn chồn.

Trái tim khiêu vũ chẳng theo nhịp phách liên hồi trong lồng ngực. Em chủ động bắt chuyện mà tôi run quá, không nói được lời nào.

Ngày...tháng...năm

Bắt đầu từ những câu chuyện mang tính chất công việc, tôi đã có thể mở lòng hơn với em.

Em vẫn vậy, ánh mắt biết nói, đôi môi luôn cười khiến cho trái tim tôi cứ mãi xuyên xao.

Mắt tôi dán chặt vào màn hình máy tính còn tâm trí lại hướng về em đang ngồi ngay bên cạnh, tự dưng mỉm cười vu vơ.

Đối với một người con gái mà nói, hôm nay chính là ngày trọng đại nhất cuộc đời. Tôi ngấm mình trước gương trong bộ váy trắng tinh khôi mỉm cười rạng rỡ đây mãi nguyện.

Tình yêu thật là lạ. Nhiều lần tôi lên kịch bản cho mối tình đầu của mình đầy lãng mạn kiểu như đang đi ngoài đường trời bỗng đổ mưa to, rồi từ đâu chàng bắt chợt đi đến, bật ô che cho cô gái nhỏ đang run rẩy trên đường hoặc ít ra câu chuyện cũng bắt đầu với tình huống hai nhân vật chính từ đâu chạy tới đâm sầm vào nhau rồi khi bốn mắt nhìn nhau thì bắt chợt tóe lửa tình theo kiểu tình yêu sét đánh...Tôi bật cười khúc khích với ý nghĩ mình sắp lên xe hoa theo anh chàng đồng nghiệp im như thóc ngày nào.

Chẳng thể nhớ nổi tại sao và từ bao giờ trái tim tôi vì anh mà đập loạn nhịp. Chỉ biết rằng tôi từ chỗ chẳng ưa anh, bỗng đâu một ngày phát hiện ra hình bóng anh đã chiếm trọn tâm trí mình.

Anh không thuộc tuýp người lãng mạn, cũng không phải kiểu người tẻ ngắt như tôi từng nghĩ, anh là người chân thành. Tình cảm anh dành cho tôi đủ để tôi cảm nhận được hạnh phúc ngọt ngào đang dâng trào khi có anh kề bên, đủ để tôi gạt đầu đồng ý sát vai bên anh trong suốt quãng đường dài phía trước.

Thì ra tình yêu đẹp không cần đến kịch bản hay, người ta cũng không yêu nhau vì đối phương đẹp trai hay xinh gái bởi khi yêu bỗng dưng họ đẹp lên trong mắt nhau.

Yêu nhau không cần thề non hẹn biển, không cần đến những ngôn từ có cánh, chỉ cần trao cho nhau trái tim nồng ấm vậy cũng đủ để tình đầu trở thành mối tình cuối đưa câu chuyện của hai ta đến một kết thúc có hậu.

Ngày hôm nay em chính thức làm vợ anh. Từ rất lâu rồi anh cứ yêu là yêu thôi, chẳng dám mơ đến hạnh phúc này.

Mối tình đầu của anh, anh sẽ nâng niu và trân trọng mãi mãi.

Rồi anh sẽ kể cho em nghe câu chuyện về một chàng trai yêu một cô gái mà ngại ngần chẳng dám nói ra, cứ lặng thầm quan sát từ phía xa. Và anh sẽ kể cho những đứa con của chúng mình nghe nữa rằng có một chàng trai ngồi cạnh cô gái mình yêu không dám nói lời nào để đến mức nàng làm mặt giận.

Cánh cửa hội trường đám cưới mở ra, cô gái nhỏ của anh xuất hiện trước ngưỡng cửa. Khoác trên mình bộ váy cô dâu, em tiến vào lễ đường mang theo niềm hạnh phúc đang dâng trào trong tôi. Có cảm giác như em là thiên thần đem đến cho tôi thứ ánh sáng nhiệm màu.

Đưa chiếc nhẫn lồng vào ngón tay thon dài, tôi thì thầm "Mình nắm chặt tay nhau đi đến cuối cuộc đời, em nhé!"